

SENTÈNCIA 2005-19 DE 5 DE MAIG DE 2005

ESTRANGERS. Renovació d'autorització de residència i treball. Condemnat en sentència penal com consumidor de drogues. No és risc per a la seguretat de l'Estat, persones o béns. Valoració del comportament general del subjecte.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, número 2005-28, de 16 de febrer, estimant la demanda formulada pel Sr. F.I.B., va anul·lar la resolució del Ministre de Justícia i Interior de 22 de setembre de 2004, que havia desestimat la seva sol·licitud de renovació de l'autorització de residència i treball, així com la resolució del Govern de 27 d'octubre de 2004, desestimàtoria del recurs interposat contra la anterior.

Les resolucions esmentades havien denegat la sol·licitud del Sr. F.I.B. per considerar que concorren les circumstàncies de constituir un risc per a la seguretat i per l'ordre públic, en els termes de l'article 65 c) de la Llei Qualificada d'immigració de 14 de maig de 2002.

2.- La representació del Govern considera en el seu recurs d'apel·lació que les circumstàncies de fet que van determinar la no renovació de l'autorització, consistents en haver estat detingut el mes de juliol de 2003 entrant al Principat mitja pastilla d'èxtasi i un gram d'haisish, justifiquen la resolució i demana la revocació de la sentència.

3.- La representació del Sr. F.I.B., en l'escrit de contestació a l'apel·lació addueix d'una banda que els fets no encaixen en el supòsit legal de referència i que el sol·licitant de l'autorització es troba normalment integrat al Principat tant des del punt de vista personal com laboral.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La legislació d'immigració autoritza la denegació d'una autorització d'immigració -article 65 c)- quan el subjecte que la demana representa risc per la seguretat de l'Estat, de les persones o dels béns i per a l'ordre públic en general, i des d'aquesta perspectiva i només des d'aquesta s'ha d'aplicar el precepte a l'hora de valorar les circumstàncies personals de qui demana l'autorització.

En el cas analitzat, el Sr. F.I.B. va ser detingut el 13 de juliol de 2003 a la frontera del Riu Runer portant mitja pastilla d'èxtasi i un gram d'haixix destinats al seu consum personal, i amb independència de que en aplicació del Codi penal fou condemnat -tot i que amb posterioritat a la resolució administrativa que li denegà la renovació- per aquests fets, és ben cert que per sí sols no permeten qualificar a qui els ha comès com una persona que representa un risc en els termes de l'article 65 c) abans transcrit, doncs aquesta circumstància s'ha de valorar bé des de la perspectiva del comportament general d'un subjecte, bé tenint en compte fets aïllats però que realment palesin el risc que qui els ha comès representa pels valors que protegeix la Llei d'immigració.

Aquesta Sala, en supòsits similars -referits a un subjecte que havia estat condemnat en diverses ocasions per consum de droga- ha avalat l'anul·lació de les resolucions administratives decretada pel Tribunal de Batlles, i concretament en la recent sentència número 01-2005, de 24 de febrer, que jutja, per tant, un cas molt similar a aquest, i és que amb independència de la valoració jurídic-penal del consum de droga, aquest fet, per sí sol, no omple el supòsit previst en l'article 65 c) per denegar una autorització d'immigració.

Per tot el que s'ha exposat, cal confirmar la sentència desestimant el recurs d'apel·lació interposat en contra, sense fer pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació del Govern contra la

sentència 2005-28, de 16 de febrer, de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma, sense fer pronunciament sobre el pagament d les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.